

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 2 i anledning av herr Werners m. fl. motion, nr 231, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring i § 10 i instruktionen för landshövdingarna.

I motion inom andra kammaren, nr 231, har herr Werner m. fl. hemställt, att riksdagen anhåller hos Kungl. Maj:t, det Kungl. Maj:t ville i så måtto ändra instruktionen för landshövdingarna, att dess § 10 måtte få följande lydelse:

Konungens befallningshavande utövar högsta polismyndigheten uti länet och bör därför hava omsorgsfull vårdnad därá, att allmän ordning och säkerhet upprätthållas samt, i händelse häremot brytes, vidtaga erforderliga åtgärder, ävensom i övrigt tillse, att begångna brott bliva i laga ordning beivrade; ägande Konungens befallningshavande att, för handhavande härav, uti sådana fall, där ansvar icke är i lag bestämt, stadga erforderliga viten; dock att menighets rätt att sammankomma till överläggning om allmänt eller menigheten särskilt rörande ärende ävensom att med sammankomsten fortfara, så länge därvid ej företages något, som mot lag stridande är eller eljest allmän ordning störer, ej därigenom lider intrång.

Beträffande motiveringen för denna hemställan tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande motion sammanhänger på det närmaste med den av samma motionärer framburna motionen nr 230, vilken av utskottet behandlats i dess utlåtande nr 1. I sistnämnda motion hemställas om borttagande av församlingsfriheten inskränkande bestämmelser i ordningsstadgan för rikets städer. Motion nr 231 åter avser att i landshövdingeinstruktionen införa ett tillägg, varigenom församlingsfriheten på landsbygden skulle beredas skydd gent emot det administrativa godtycke, som kan erhålla formellt stöd i instruktionens nuvarande lydelse.

*Utskottets
yttrande.*

Då utskottet även ifråga om denna motion kommit till den uppfattningen, att motionärernas förslag bör bifallas, är det av samma skäl, som angivits i utskottets utlåtande nr 1 angående motion nr 230, nämligen att den nuvarande formuleringen åberopats som stöd för obefogade ingrepp mot församlingsfriheten, och att detta bör förebyggas genom det föreslagna tillägget till landshövdingeinstruktionen.

Utskottet hemställer därför,

att andra kammaren måtte för sin del besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes i så måtto ändra instruktionen för landshövdingarna i rikets län samt de vid länsstyrelserna anställda tjänstemän, att dess § 10 måtte erhålla följande lydelse:

Konungens befallningshavande utövar högsta polismyndigheten uti länet och bör därför hava omsorgsfull vårdnad därå, att allmän ordning och säkerhet upprätthållas samt, i händelse häremot brytes, vidtaga erforderliga åtgärder, ävensom i övrigt tillse, att begångna brott bliva i laga ordning beivrade; ägande Konungens befallningshavande att, för handhavande härav, uti sådana fall, där ansvar icke är i lag bestämt, stadga erforderliga viten; dock att menighets rätt att sammankomma till överläggning om allmänt eller menigheten särskilt rörande ärende ävensom att med sammankomsten fortfara, så länge därvid ej företages något, som mot lag stridande är eller eljest allmän ordning störer, ej därigenom lider intrång.

Stockholm den 22 februari 1918.

På utskottets vägnar:

P. Alb. Bäckman.

I förevarande ärendes slutbehandling hava inom utskottet deltagit: herrar Möller,¹ Bäckman, Sjölander, Jeppsson, Leo, Svensson i Långelanda, Bergström i Bäckland, Johansson i Vittinge, Jonsson i Källerräng och Johansson¹ i Hallagården.

¹ Icke närvarande vid utlåtandets justering.